



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

**Busenbaum, Hermann**

**Coloniæ Agrippinæ, 1707**

Q. 138. Quid notandum sit circa vacationem Beneficii resignati.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-42600**

bilis; facta in favorem tertii, est odiosa: & in genere resignatio censetur odiosa, ideoque strictæ interpretationis, *Gl. Nav. Decius, Crævet. Burs. Paris. Castrop. t. 13. d. 2. p. 15. n. 5. Garc. Leur. p. 3. q. 237.* An idem sit de permutatione, dicitur n. 1081.

Q. 138. Quid notandum sit circa vacationem 956  
beneficii resignati. R.

§. I. Si resignatio sit pura & à Superiore admittat, hoc ipso adest vacatio beneficii, quoad titulum, *Leur. p. 3. q. 238.* Item quoad possessionem naturalem & civilem, *Paris. Leur. q. 243.* Quamvis secundum dicta n. 685. manere possit possessio facti seu detentio, si resignans permaneat in loco beneficii & officio; cui si pergat incumbere animo continuandi, putant *Butr. Calder Sarn. Rebuff. Leur. q. 239.* retineri etiam possessionem naturalem; Vide tamen *Leur. q. 264. n. 1.*

§. II. Si resignatio sit in favorem & expeditæ 957  
sint literæ, v. g. pro Titio, docent aliqui cum *Lott.* hoc ipso adest vacationem, quamvis Titius ante obtentum beneficium moreretur, dummodo resignationi consenserit, quia pactum & conditio non fuit, ut Titius re ipsa haberet beneficium, sed ut Papa conferret in favorem Titii, quod factum est, ergo conditio videtur impleta, & mortuo Titio vacabit beneficium per resignationem in manibus Papæ. *Conf.* nam si literæ fuissent expeditæ in forma *gratiosa*, habuissent vim, & Titius jam obtinuerat gratiam in instanti, quo gratia fuisset signata & registrata, non obstante voluntate resignantis, uti fatentur plerique cum *Rebuff. & Gonz.*; potestque de hoc videri *Rosa de Exe. lit. Apost. p. 1. c. 6. à n. 199.* Ergo idem dicendum est, licet fuerint in forma, *dignum.* Contradicunt cum communi *Barb. de Jure Eccles. l. 3. c. 15. n. 75. Rosa c. 15. à n. 87. Luca de benef. d. 34. n.*

34. n. 5. d. 35. n. 3. d. 39. n. 2. d. 94. n. 4., quia mens resignantis fuit non abdicare jus, nisi illud obtineret Titius, cui resignantis menti benignè annuit Papa, ergo beneficium non vacat, nisi resignatio effectum sortiatur in resignatario; pro quo duas claras decis. Rotæ affert *Rosa* à n. 135.; imò *Tond.* putat jus non perdi à resignante, nisi resignatarius jam sit adeptus possessionem. Vide *Leur.* q. 240. Addunt *Nav. Rebuff. Barb. Sarn. Paris. Tond. Leur.* q. 243. possessionem continuari à resignante, ideoque posse peragere omnia, donec adimpleatur conditio: quod verum esse dicit *Luca*, etiam si inter resignantem & resignatarium fuerit ab initio orta lis, an capta ab hoc possessio fuerit valida. Vide *Leur.* q. 241.

958

§. III. Si quis bonâ fide resignet propriâ auctoritate aut coram non Superiore, amittit possessionem sed non titulum, *Abb. Menoch. Barb. Paris.* Et ad recuperandam eam possessionem, secundum *Nav. Barb. Paris.* indiget auctoritate Superioris. Si conditionatè resignet nulliter, idque scienter, amittit titulum, *Rota, Rebuff. Paris. Garc. Luca.* Si resignatarius resignationem non publicet, amittit titulum, & beneficium vacat per resignationem, *Gonz. Garc. Lott. Luca.* Si resignans moriatur intra 20. dies, beneficium vacat hujus morte, *Lott. Luca.* Si resignarit purè & moriatur, ac pariter moriatur resignatarius per literas in forma *dignum* nominatus, sed necdum provifus, beneficium videtur vacare per resignationem & non per mortem hujus resignatarii, quia per literas in forma *dignum* non acquiritur jus in re; Contradicit tamen *Luca* d. 35. n. 31. dicens in forma *dignum* tunc tantùm non habere effectum. quando constaret gratiam non posse redigi in actum, v. g. ob incapacitatem subjecti provifus; si autem constet gratiam esse justificabilem, putat dicendam

pendam esse puram & perfectam ab initio, quia conditio, quæ de facto inest, non suspendit actum, subsequens autem justificatio secundum ipsum solum declarat, quod jam inerat & nobis ignotum erat, atque ideo aperit viam; non ad jus jam præhabitum, sed ad executionem, sicque pluries esse decisum affirmat; & idem iterum defendit uberius d. 37. n. 7. Vide *Rosa* à n. 106.

§. IV. In casibus illis, quibus amittitur titulus, etiam amittitur possessio; valentque dicta similiter de permutatione. Vide *Leur.* q. 242. An autem & quando vacent beneficia permutata, dicitur n. 1082.

Q. 139. *Ad quem spectent fructus beneficii resignati.* R.

§. I. Si resignatio sit irrita, & resignans non perdat titulum, fructus ad hunc spectant; si autem amiserit vel deposuerit titulum, caret fructibus, *Rebuff. Gonz. Paris. Leur.* p. 3. q. 246.

§. II. In resignatione pura fructus, per se loquendo, spectant ad successorem, non aliter ac si beneficium vacasset per obitum, secundum dicta à n. 950., docentque *Paris. & Lott.* In resignatione autem facta in favorem, secundum *Paris.* & alios fructus usque ad diem consensûs à Superiore præstiti debentur resignanti, & ab illo die incipiunt deberi resignatario: hinc universim verum est, quod in omni resignatione fructus non debeantur resignanti, nisi usque ad momentum, quo ab eo abdicatur titulus & possessio, ac postmodum reserventur successori, etiamsi postea prius acquirat jus in beneficio, *Barb.* Vide *Leur.* à n. 4.

§. III. In resignatione pura, fructus civiles, quales sunt pensiones ex censu, locagium domûs, spectant ad resignatarium, nisi resignans reservarit, aut consuetudo sit contraria, nam alioqui censetur cum